

До Київського апеляційного адміністративного суду

Особи, яка не брала участі у справі: Антонової Марії Андріївни,

в особі представника Олійника Дмитра Вячеславовича,

Позивач: Блащук Жаннета Григорівна,

Відповідач: Київська міська державна адміністрація,

код ЄДРПОУ 00022527,

вул. Хрещатик, 36, м. Київ, 01044, тел. 1551,

ел. пошта: zvernen@kma.gov.ua

Особа, яка не брала участі у справі: Олійник Дмитро Вячеславович,

звільнено від судових витрат на підставі ст. 22 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», пункту 8 ст. 5 Закону України «Про судовий збір»,

на рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 30 квітня 2018 р. у справі № 826/8312/17-а (суддя Шрамко Ю. Т.)

АПЕЛЯЦІЙНА СКАРГА.

Оскаржуване рішення апелянт та її представник не отримували, випадково дізнавшись про нього з ЄДРСР. До цього 04.09.2017 р. апелянтом було подано заяву про вступ у справу у справу третьою особою на стороні позивача з доказами застосування до неї оспорюваного нормативного-правового акту (розпорядження КМДА № 668 від 06.06.2017 р.) і подані з приводу його незаконності письмові пояснення з преюдиційними судовими рішеннями адміністративних судів. В подальшому 29.09.2017 р. подано заяву про ознайомлення з матеріалами справи. Проте, про розгляд справи апелянт та її представник після цього жодного разу не повідомлялись, ознайомитися з матеріалами справи неможливо, що розцінюю як відмову у доступу до правосуддя та підставу для постановлення окремої ухвали до Вищої ради правосуддя щодо відповідності Шрамко Ю. Т. займаній посаді.

В оскаржуваному рішенні міститься фрагмент наступного змісту:

Заяву про залучення до участі у справі третіх осіб без самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача судом залишено без задоволення, оскільки у такій заяві не наведено, а судом самостійно не встановлено обставин, які б свідчили, що рішення у даній справі може вплинути на права та обов'язки осіб, які заявили клопотання про вступ у справу в якості третьої особи.

Ухвалу про залишення без задоволення відповідної заяви апелянтом та її представником не одержано, про час і місце розгляду цієї заяви не повідомлено. Тезис щодо нібито *«не встановлення обставин»*, які можуть вплинути на права та інтереси апелянта спростовується самим предметом оскарження: нормативно-правового акту, який відповідно до п. 18 ч. 4 КАС визначено як управління (рішення) суб'єкта владних повноважень, який встановлює, змінює, припиняє (скасовує) загальні правила регулювання однотипних відносин, і який розрахований на довгострокове та неодноразове застосування.

Таким чином, в порушення ч. 4 ст. 246 КАС в оскаржуваному рішенні відсутні будь-які мотиви відхилення доводів апелянта, що викладені в його заяві про вступ у справу і наданих письмових поясненнях, зокрема доказів неутворення Київрадою VI скликання (каденції 2008-2014 рр.) власного виконавчого органу, що встановлено преюдиційними судовими рішеннями адміністративних судів. Вказані судові рішення, які набрали чинності, є обов'язковими до виконання на території України та повністю спростовують доводи упередженого суду про існування виконавчого органу Київради з 1999 року. Вказане процесуальне порушення є істотним, оскільки прямо впливає на висновки і мотиви, покладені в основу оскаржуваного судового рішення.

Зміст оскаржуваного рішення свідчить про неправильне застосування судом норм матеріального права.

Так, судом стверджується про формування виконавчого органу на базі КМДА, відповідно до рішення Київради від 11.03.1999 року № 161/262, та виконання з того часу відповідачем функцій як місцевого органу виконавчої влади, так і функцій місцевого самоврядування. Це дає підставу стверджувати про перевищення Кличком В. В. повноважень при підписанні оспорюваного розпорядження КМДА № 668 від 06.06.2017 р., оскільки воно підписано не Омельченком О. О., який на думку суду і його посилання на ст. 7 Закону України № 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ» з 1999 р., як міський голова входить до системи місцевого самоврядування у м. Києві. Оскільки саме з 1999 р., як стверджує суд, виконавчий орган виконує свої функції, то саме Омельченко О. О. (а не Кличко В. В.) має як очільник КМДА у 1999 р. право підпису оспорюваного нормативно-правового акту.

При цьому, серед встановлених ст. ст. 13, 17 Закону України № 401-XIV «Про столицю України - місто-герой Київ», ст. 42 Закону України № 280/97-ВР «Про місцеве самоврядування в Україні» повноважень міського голови відсутні право підписання рішення її виконавчого органу (п. 3 ч. 4 ст. 42), право представництва виконавчого органу (п. 14 ч. 3 ст. 42). Є лише відповідні права на підписання рішення комітету та представництва комітету в інших державних органах.

Рішенням Конституційного Суду України № 21-рп/2003 від 25 грудня 2003 р. дано тлумачення, що Київська міська державна адміністрація є єдиним *в організаційному відношенні* органом, який виконує функції виконавчого органу Київської міської ради та паралельно функції місцевого органу виконавчої влади. З питань, віднесених до відання місцевого самоврядування, цей орган підзвітний і підконтрольний Київській міській раді, а з питань здійснення повноважень у сфері виконавчої влади - Кабінету Міністрів України.

Вживана дефініція *в організаційному відношенні* не є тотожною поняттю *в правовому відношенні*, оскільки цим же рішенням суду конституційної юрисдикції зазначено про підзвітність і підконтрольність відповідача КМДА органам із різним правовим статусом (Київській міській раді та Кабінету міністрів України).

Київська міська рада XXIII скликання вперше створила такий виконавчий орган своїм рішенням № 161/262 від 11.03.1999 р. «Про виконавчий орган Київської міської ради», ст. 7 якого було встановлено, що при здійсненні функцій виконавчого органу міської ради посадові особи, управління, відділи та інші структурні підрозділи міської державної адміністрації організують свою роботу в порядку та на умовах, визначених Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні» та «Про столицю України - місто-герой Київ».

Рішенням Київської міської ради XXVI скликання № 28/28 від 20.06.2002 р. також утворено виконавчий орган Київської міської ради.

У подальшому Київською міською радою (КМР) відповідних скликань виконавчий орган на базі КМДА не утворювався. Зокрема, як вже підкреслювалося вище, юридичні факти відсутності у м. Києві власного виконавчого органу під час каденції Київради VI скликання встановлено постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 21.03.2014 р. у справі № 2а-118/11 (пр. (2а/761/4/14) за позовом Олійника Д. В. до КМДА, КМР, що залишена без змін ухвалою КААС від 10.07.2014 р., та постановою Шевченківського райсуду м. Києва від 10.12.2010 р. у справі № 2а-1888/10 за позовом Кличка В. В. до КМДА, Київського міського голови, що залишена без змін ухвалою ВАСУ від 19.06.2014 р.

Принципами місцевого самоврядування є, зокрема, законність і вибірність (ст. 4 Закону України № 280/97-ВР).

Виконавчим органом сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради є виконавчий комітет ради, який утворюється відповідною радою на строк її повноважень. Після закінчення повноважень ради, сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті ради її виконавчий комітет здійснює свої повноваження до сформування нового складу виконавчого комітету (ч. 1 ст. 51 Закону України № 280/97-ВР).

Однак, всупереч зазначеним положенням законодавства, Київрадою VII-VIII скликань (тобто відповідних скликань) власного виконавчого органу не утворювалось. При цьому, жодних повноважень на встановлення тарифів для населення відповідачу КМДА не було делеговано також.

Також в оскаржуваному рішенні згадується постанова Кабміну від 01.06.2011 р. № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги», однак судом не встановлювалося і не аналізувалося, що жодна з Керуючих компаній кожного з районів м. Києва (зокрема, «Керуюча компанія з обслуговування житлового фонду Печерського району міста Києва», код ЄДРПОУ 35692211), у встановленому законом порядку не визначалися на конкурсних засадах виконавцями послуг з утримання будинку і прибудинкової території, які й мають повноваження економічно обґрунтовувати витрати при затвердженні тарифів.

Так, статтями 27, 28 Закону України № 1875-IV «Про житлово-комунальні послуги» передбачено застосування конкурсних засад при наданні житлово-комунальних послуг та укладанні договорів, порядок проведення конкурсу при укладанні договорів на надання житлово-комунальних послуг. В порушення зазначених вимог закону КП «Керуюча компанія...» (кожна з десяти районів міста) не визначалися виконавцями послуг утримання будинку і прибудинкових територій на конкурсних засадах, а відтак не були уповноважені здійснювати відповідні розрахунки і подавати їх уповноваженому органу для встановлення тарифів (це підтверджується листом КП «Керуюча компанія...» від 21.11.2017 р., про те, що останнє не визначалося виконавцем послуги).

Відповідно до ч. 2 ст. 31 Закону України № 1875-IV порядок формування та затвердження цін/тарифів на житлово-комунальні послуги передбачає, що виконавці/виробники здійснюють розрахунки економічно обґрунтованих витрат на виробництво (надання) житлово-комунальних послуг і подають їх органам, уповноваженим здійснювати встановлення тарифів.

Отже, за відсутності визначення виконавців послуг утримання будинку і прибудинкових територій у м. Києві на конкурсних засадах не відбулося й таких подій, як здійснення саме виконавцями/виробниками послуг розрахунків та їх подачі уповноваженим органам. Вчинення цих дій іншими особами, які не визначені у встановленому законом порядку виконавцями/виробниками, робить розрахунки цими особами витрат на виробництво (надання) житлово-комунальних послуг та подальші дії щодо їх подачі до КМДА (органу, який уповноважений встановлювати

тарифи лише за умови утворення на його базі виконавчого органу Київською міською радою VIII скликання) юридично нікчемними.

Оскаржуване рішення представляє собою безсистемне нагромадження посилок на норми матеріального права, компіляцію з інших судових рішень (у т. ч. самої Шрамко Ю. Т.), в якому відсутній аналіз їх застосування у системному зв'язку у світлі конкретних обставин справи та преюдиції судових рішень в інших адміністративних справах. За таких умов воно підлягає скасуванню як незаконне і необґрунтоване.

На підставі викладеного, керуючись ст. ст. 13, 293, 308, 317, 324 КАС,

ПРОШУ:

постановити окрему ухвалу щодо відповідності судді Шрамко Ю. Т. займаній посаді та направити її на адресу Вищої ради правосуддя;

рішення Окружного адміністративного суду м. Києва від 30 квітня 2018 р. скасувати, ухвалити постанову про задоволення позову Блащук Ж. Г.

Додатки: *копії скарги (учасникам); копії листа КП «Керуюча компанія...» від 21.11.2017 р., довіреності, посвідчення інваліда війни з довідкою МСЕК (для суду).*

30 травня 2018 р.

/Представник Олійник Д. В./